Η προβληματική γύρω από την ομοφυλοφιλία - Η παιδαγωγική των γονέων προς αποφυγή της ομοφυλοφιλίας (Αρχ. Σαράντης Σαράντος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Ιανουαρίου, 2006

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι για τα παιδιά όταν η οικογένεια είναι διασπασμένη;

Μπορούν τα παιδιά (αγόρια - κορίτσια) να οδηγηθούν στην ομοφυλοφιλία από την δεσποτική μητέρα ή τον σκληρό και αυταρχικό πατέρα;

***

Μέ διάφορες τηλεοπτικές ἐκπομπές ἐπιχειρεῖται τά τελευταῖα πέντε- δέκα χρόνια νά ἰσοπεδωθεῖ κάθε ἠθικό κριτήριο κυρίως στήν πατρίδα μας, ἀλλά καί γενικά στήν παγκοσμιοποιούμενη παγκόσμια κοινότητα. Ἔντονα προβάλλονται τύποι ὁμοφυλοφίλων ὡς δυναμικές κοινωνικές προσωπικότητες, πού μποροῦν νά ἀποτελέσουν πρότυπα πρός μίμηση ἀπελευθερωμένων ἀνθρώπων καί καταξιωμένων σ' ὅλα τά ἐπίπεδα ζωῆς.

Οἱ τηλεοπτικές δημοσιογραφικές κάμερες ἔχουν στραφεῖ ἄπειρες φορές τόσο στόν πρόεδρο τῶν ὁμοφυλοφίλων, ὅσο καί στά διαφη-μιζόμενα μέλη τοῦ νεοσύστατου συλλόγου καί φυσικά στίς δραστη-ριότητές τους. Ὑπενθυμίζουμε πολύ συνοπτικά ὅτι πασχίζουν νά μᾶς περάσουν τό μήνυμα ὅτι αὐτοί εἶναι οἱ ὑγιέστεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐνῷ ὅσοι δέν ἀνήκουν στό κλάμπ τό δικό τους εἶναι οἱ ἀσθενεῖς.

Πρό τετραετίας περίπου παρακολούθησα μία τηλεοπτική συζήτηση. Βασικός προσκεκλημένος ἦταν ἕνας ταλαίπωρος ὁμοφυλόφιλος, ὁ ὁποῖος, ὅπως εὔκολα καταλάβαινε ὁ μέσος τηλεθεατής, εἶχε δελεασθεῖ ἀπό τή διοργανώτρια τῆς τηλεσυζήτησης μέ τήν ὑπόσχεση χρηματικῆς ὑποστή-ριξης. Στό τραπέζι μετεῖχαν τέσσερις - πέντε ἐπιφανεῖς μορφωμένες κυρίες, λογίου ἐπιπέδου, πού ὑπέβαλαν ἐπίμονα στόν ὁμοφυλόφιλο ἐρωτήσεις μέ τίς ὁποῖες ἐπεδίωκαν νά ἐκμαιεύσουν τήν ἀπάντηση, ὅτι ἡ ἑλληνική κοινωνία ἦταν καί εἶναι ρατσιστική, δέ δέχεται τήν ἐλεύθερη σεξουαλική ἐπιλογή τους καί ἐπιτέλους θά πρέπει ἡ ἑλληνική κοινωνία

τώρα πιά νά ἐκσυγχρονισθεῖ καί νά ἀποδέχεται καί τήν ὁμοφυλοφιλία καί τούς ὁμοφυλόφιλους. Ἀπό τίς αὐθόρμητες καί εἰλικρινεῖς ἀπαντήσεις τοῦ ταλαίπωρου τηλεοπτικοῦ - καί μή δασκαλεμένου ὅπως φαινόταν - θύματος δέν ἐξαγόταν τό συμπέρασμα πού ἐπεδίωκαν οἱ ἐπιφανεῖς διοργανωτές - ψυχαναλυτές τοῦ θύματος. Τό μόνο πού ἐνδιέφερε τό θῦμα ἦταν νά προκαλέσει τόν οἶκτο τῶν τηλεθεατῶν καί νά ἀποσπάσει κάποια βοηθήματα, ἐφόσον προερχόταν ἀπό τήν τάξη τῶν ἀπόρων.

Παρά ταῦτα ἡ μάνατζερ τῆς ἐκπομπῆς ἀνακοίνωσε μέ ἐνθουσιασμό ἐφήβου, ὅτι ἡ ἑλληνική κοινωνία θά πρέπει νά ἀνοίξει τούς ὁρίζοντές της καί νά γίνει φιλανθρωπότερη στούς ὁμοφυλοφίλους. Αὐτό τό συμπέραμα ὅμως καθόλου δέν ἔβγαινε ἀπό τήν προηγηθεῖσα συζήτηση, ἀφοῦ τό μόνο πού ἐνδιέφερε τό βασικό πρόσωπο τοῦ ὁμοφυλοφίλου ἦταν ἡ οἰκονομική βοήθεια καί ὄχι ἡ συμμετοχή του σέ ἐξαγωγή συμπερασμάτων.

Αὐτή ἡ νοοτροπία τῆς διαφήμισης τῆς ὁμοφυλοφιλίας συνδυάζεται και ταυτίζεται μέ τήν ἀνενόχλητη διακίνηση τῶν ναρκωτικῶν, μέ τήν προώθηση τῶν πορνοπεριοδικῶν καί πορνοταινιῶν, μέ τόν ἀφελληνισμό τῆς Παιδείας μας καί τον εὐτελισμό τῆς γλώσσας μας, τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας καί τῶν ἐθνικῶν ἑορτῶν μας, μέ τήν πυρετώδη μέριμνα γιά τήν ἀναβίωση τῆς εἰδωλολατρίας μέ τούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες καί μέ τό συστηματικό σπάσιμο ὅλων τῶν ἀξιῶν τῆς ζωῆς στήν Ἑλλάδα καί εὐρύτερα, τῶν ἀξιῶν πού ἔχουν δομηθεῖ πάνω στά Θεανθρώπινα βιώματα πού διδάσκει ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Ὁ στῦλος καί τό ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας, πού μόνο ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἐκφράζει, σχετικοποιοῦ-νται καί παζαρεύονται ὑπό τά ὄμματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων τῆς ὑφηλίου, μέσα στίς πανθρησκειακές "*ἐκσυγχρονιστικές* " συναντήσεις τῶν δικῶν μας καί τῶν ξένων θρησκευτικῶν ἡγετῶν τῆς Οἰκουμένης.

Οἱ ὁμοφυλόφιλοι στίς μέρες μας προβάλλονται, ἐνῷ ἔχουν προηγουμένως ἀλλοτριωθεῖ πνευματικά. Ἡ ἀλαζονία ἀποτελεῖ καί τό βασικότερο κίνητρο γιά νά προβάλουν τήν ὁμοφυλοφικία τους. "***Κύριος*** ὅμως ***ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται***" μᾶς λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Γιαυτό καί δέν μποροῦν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό φοβερό αὐτό πάθος, ἀφοῦ συνδυάζεται μέ τήν ὕβρη καί κατ' οὐσίαν μέ τήν ἀμετανοησία.

Γιαυτό πάντοτε ἡ ὁμοφυλοφιλία ἐθεωρεῖτο ὡς διάστροφη ἐρωτική σχέση μεταξύ ἀτόμων πού ἀνήκουν στό ἴδιο φῦλο, ὡς ψυχοπαθολογικό φαινόμενο μέ ἐπιπτώσεις σοβαρές πνευματικές, ψυχολογικές, κοινωνικές καί βιολογικές- σωματικές. Μέχρι σήμερα καί ἐνῷ γίνονται ἔρευνες ἀπό τούς εἰδικούς ὡστόσο δέν ἔχουν συμφωνήσει ὅτι εὐθύνονται οἱ γονιδιακοί παράγοντες γι' αὐτή τή διαστροφή. Καμία στατιστική ἐπίσης δέν εἶναι δυνατό νά μᾶς δώσει τά πραγματικά, ἔστω καί κατά προσέγγιση ποσοστά τοῦ "*τρίτου φύλου*" μεταξύ τῶν προηγμένων λαῶν. Οἱ φερόμενες πάντως στατιστικές μιλοῦν γιά ὑψηλά ποσοστά πού τεκμαίρονται καί ἀπό τά ἀντίστοιχα οἰκογενειακά, ἀτομικά καί κοινωνικά δράματα, πού σχετίζονται μέ τήν

ὁμοφυλοφιλία.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπεῖ λοιπόν νά καταθέσουμε τήν ταπεινή ἐμπειρία μας καί τίς παρατηρήσεις μας ἀπό τόν εὐαίσθητο ἱερό χῶρο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Μέσα στήν ἱερότητα τοῦ Μυστηρίου ἡ Θεία Χάρη ἀκυρώνει τά ἀνήκουστα ἁμαρτήματα γενικῶς, καί τῶν ὁμοφυλοφίλων, καί ὁ πνευματικός μαζί μέ τόν μετανοοῦντα συγχαίρει γιά τήν ἄκρα φιλανθρωπία τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ. Νά γιατί ὁ ἐξομολόγος δέν καταβάλλεται μολονότι ἀκούει τά αἴσχιστα, γιατί εἰσπράττει καί τή χαρά τῆς ἀφέσεως πού δίνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός διά τοῦ πνευματικοῦ στόν εἰλικρινῶς μετανοήσαντα. Ὁ Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης ὑποστηρίζει ὅτι ὅπως εἶναι πολύ εὐρύχωρο τό ράσο τοῦ ὀρθόδοξου ἱερέως, ἀπέραντα πιό εὐρύχωρη εἶναι ἡ καρδιά του καί ὡς ἐξομολόγου, γιαυτό καί πάρα πολλοί ἀπό τούς ὁμοφυλοφίλους ἐμπιστεύονται τόν ἱερέα καί μόνο.

Γιά νά μπορέσουμε νά ἐρευνήσουμε σωστά τό μέγα πρόβλημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας, πρέπει πρώτιστα νά γνωρίζουμε τή φυσιολογία τοῦ ὑγιοῦς ἐρωτικῶς ἀνθρώπου-ζεύγους, κεχωρισμένου ἀπό τήν ὁμοφυλο-φιλία.

Τόσο ἡ Γένεση, ὅσο καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες πού ἑρμηνεύουν τή Γένεση μέ τό Φῶς τῆς ἀκτίστου Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βλέπουν δύο σχέδια στήν προαιώνια βουλή τοῦ Θεοῦ σχετικά μέ τή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Καί ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης καί ὁ Μέγας Βασίλειος στηριζόμενοι στήν Παλαιά Διαθήκη βλέπουν μέ θαυμασμό τήν πρώτη βουλή τοῦ Θεοῦ πού ἤθελε ὁ Ἀδάμ νά ὁλοκληρωθεῖ ὡς τέλεια προσωπικότητα μόνος του, χωρίς Εὔα, χωρίς σύντροφο. Μαζί του καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμιάζει τήν ἐλευθερία τοῦ Θεοῦ καί τήν ἄκρα συγκατάβασή Του, πού ὅταν ἀντιλαμβάνεται τή μοναξιά τοῦ Ἀδάμ, ἐναλλάσσει τό σχεδιασμό τοῦ πλάσματός Του καί δημιουργεῖ τήν Εὔα ἐκ τῆς πλευρᾶς του ὡς σύντροφό του. Ὅμως ὁ ἀρχετυπικός σχεδιασμός τοῦ φιλανθρωποτάτου Θεοῦ Πατέρα δέν πῆγε χαμένος ἀλλά καταξιώθηκε πλήρως μέ τήν ἐκούσια ἐνανθρώπιση τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι κάθε ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς δύο σχεδίων τοῦ Θεοῦ: Τό ἕνα ἀποτελεῖ τό συντροφικό τρόπο ζωῆς καί τό ἄλλο, τόν κατά Χριστό καί ἐν τῷ Χριστῷ παρθενικό τρόπο ζωῆς. Δόξα τῷ Θεῷ ἡ ἁγία Ὀρθοδοξία μας ἀγκαλιάζει καί εὐλογεῖ τά ζευγάρια σ' ὅλες τους τίς δραστηριότητες, εὐλογεῖ καί καταξιώνει ὅλους τούς μοναχούς καί τίς μοναχές πού ἀγωνίζονται "*ἐν τῷ Χριστῷ*" γιά τήν ἐν ἀγάπῃ κοινωνία μαζί Του.

Ὁ ἐν Χριστῷ ἄγαμος ἤ ἡ ἐν Χριστῷ ἄγαμη παρθένος ἔχουν τήν εὐλογία καί τό ἐκούσιο χάρισμα νά ἀφιερώνουν ὅλη τή ζωή τους καί ὅλα τά ἐρωτικά τους στό Χριστό. Γιαυτό εἶναι μακαριώτατοι ἄνθρωποι οἱ παρθένοι πού ἀγαποῦν καί φλέγονται γιά τό Χριστό καί ὁ Χριστός ἀπαντᾷ μέ πλούσια καί ὅλο πλουσιώτερη χάρη, ἀγάπη, εἰρήνη στίς καρδιές τους. Ἀντίστοιχη καί ἀνάλογη χαρά, εἰρήνη καί μακαριότητα ἀπολαμβάνουν τά ζευγάρια πού ζοῦν κατά τό θέλημά Του. Μεγαλειώδης

καί ἀρχοντική εἶναι ἡ ἐν Θεῷ συζυγία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ ὁποία ἐκφράζεται στίς ὑπέροχες, θεόπνευστες καί καθολικές τρεῖς πρῶτες εὐχές τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου οἱ ὁποῖες ἔχουν υἱοθετηθεῖ ἀπό τίς μυριάδες τῶν ζευγαριῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς τέλεια, μοναδικά καί ἀναντικατάστατα χριστολειτουργικά ἀριστουργήματα τοῦ Ὀρθοδόξου Γάμου.

Μέσα σ' αὐτό τό μέγα κατά Παῦλο, καί ὅλους τούς Ἁγίους Μυστήριο τοῦ Γάμου ὁ σύζυγος ἀπολαμβάνει τήν ἀγάπη καί τήν ἐκτίμηση τῆς συζύγου του, ὅπως καί ἡ σύζυγος εἰσπράττει τήν θυσιαστική προσφορά ἀγάπης ἀπό τό σύζυγό της. Καί οἱ δύο τους εὐλογημένοι μέ τίς εὐχές τοῦ ἀρραβῶνος καί τοῦ Γάμου ζοῦν ὅλες τίς ποιότητες τῆς ἀγάπης, τῆς στοργῆς καί τῆς προνοίας τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέ τίς πολλές πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου σύν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις. Σφραγίζονται οἱ δύο σύζυγοι μέ τήν ἄκτιστη Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς σάρκα μίαν, δηλαδή ψυχική καί σωματική κοινωνία ὁσημέραι κορυφούμενες. Μέσα σ' αὐτό τό εὔκρατο κλῖμα ἀγάπης ἔρχονται τά παιδιά, καρποί - ἁπτές ἀτράνταχτες ἀποδείξεις τῆς ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀγάπης τῶν συζύγων.

Εἶναι ἀπό τά πλέον αὐτονόητα, ὅτι ἡ ὑπακοή τῶν δύο συζύγων στό θέλημα τοῦ Θεοῦ τούς καθιστᾷ πολύ διακριτικούς καί ὡς πρός τήν ἀγωγή τούς πρός τά παιδιά καί ὡς πρός τή συμπεριφορά τῶν παιδιῶν πρός τούς γονεῖς. Ἰσορροπία, εἰρήνη, χαρά, πληρότητα, δημιουργικότητα, καί ὅλα τά ἄλλα τά καλά συνοδεύουν τήν κατά Χριστό ἁγία οἰκογένεια. Ὁ πατέρας καί ἡ μητέρα καταξιώνονται πολλαπλᾶ ὡς γονεῖς. Οἱ ἀναπτυσσόμενες οἰκογενειακές ὑποχρεώσεις τούς ὡριμάζουν καί τούς ἐντοπίζουν στά ἄμεσα πολλά καθήκοντά τους ὡς γονέων, τά δέ παιδιά ἀναπνέουν τό ζείδωρο ὀξυγόνο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, διά τῶν τιμίων καί ὑπάκουων γονέων τους. Τό πλούσιο ὀξυγόνο τῆς Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τό μετασχηματίζουν τά παιδιά σέ ἰσορροπία, σέ φιλαδελφία καί φιλοθεΐα, σέ ἐξελισσόμενη δημιουργικότητα καί ἐν Χριστῷ κοινωνικότητα. Ποῦ χῶρος γιά ὁμοφυλοφιλία στά παιδιά, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον καί τά παιδιά καί οἱ γονεῖς ἔχουν τήν κραταιά Τριαδική Προστασία, τή δοκιμασμένη Σκέπη τῆς Παναγίας καί τή βοήθεια τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅλα τά παραπάνω ἐπισφραγίζονται καί σταθεροποιοῦνται μέ τό πρόγραμμα τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας καί τῆς τρυφῆς τῶν Ἁγίων Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζουμε ὅμως ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, τό θεόπνευστο βιβλίο τῆς Ἐκκλησίας μας καί δή ἀπό τή Γένεση, ὅτι τό πρῶτο ζεῦγος τῶν προτοπλάστων δέν κράτησε τήν ὑπακοή του στό Θεό, γιαυτό καί ἀλλοτριώθηκε ὁλόκληρη ἡ ζωή τους, οἱ ἀναμεταξύ τους σχέσεις καί ὅλο τό φάσμα τῆς τεκνογονίας τους.

Ἄπειρα προβλήματα σχέσεων σ' ὅλα τά ἐπίπεδα παρακολουθοῦν ἀπό τότε καί ὅλους τούς μεταπτωτικούς ἀπογόνους τους. Μοναδική θεραπεία βρίσκεται καί ἐπιτυγχάνεται μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος χριστοποιεῖ καί

θεανθρωποποιεῖ τόν ἀνδρισμό τοῦ συζύγου καί τήν πατρότητά του, τή θηλυκότητα τῆς συζύγου καί τή μητρότητά της, τίς σχέσεις τους μέ τά παιδιά τους καί μέ ὅλη τήν ὑπόλοιπη ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα τῶν Ἁγίων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς εὐρύτερης κοινωνίας. Χαρισματικά ἀλληλοπεριχωρεῖται ἡ κατ' οἶκον Ἐκκλησία μέ τήν εὐρύτερη Καθολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Τί γίνεται ὅταν ἡ οἰκογένεια εἶναι μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία, τή ζωή της, τά Μυστήριά της; Μιά διακριτή νοσηρή παθογένεια ἐπιβαρύνει ὅλες τίς σχέσεις πού μποροῦν νά πάρουν τά παρακάτω πιθανά σχήματα:

1. Ὅταν ἡ οἰκογένεια εἶναι ὁριστικά διασπασμένη, ὅλα λειτουρ-γοῦν ἀνάποδα, διάστροφα. Οἱ ὑπεραυξημένες φροντίδες τοῦ ἑνός ἐκ τῶν δύο γονέων πού ἔχει τήν ἀποκλειστική εὐθύνη τοῦ ἑνός ἤ περισσοτέρων παιδιῶν δημιουργοῦν τέτοιο ἄγχος καί τέτοια ἀνασφάλεια πού περνάει καί στά παιδιά. Ὁ χωρισμένος πατέρας ἤ πιό πολύ ἡ καταπικραμένη χωρισμένη μητέρα θά περάσουν στήν ἀνατροφή τοῦ ἀγοριοῦ ἤ τοῦ κοριτσιοῦ τήν ὑποτίμηση τοῦ ἀπουσιάζοντος συζύγου μέ συνέπειες κρίσιμες γιά ὅλη τή συγκρότηση τοῦ νέου παιδιοῦ. Οἱ συνέπειες δέν μποροῦν νά μήν ἐπηρεάσουν καί τήν ἐρωτική καί σεξουαλική συμπεριφορά, τήν ὁποία ἤ θά καταστείλουν ἐπικίνδυνα ἤ θά διεγείρουν ἐπικίνδυνα.

Εἶναι πιθανή ἡ προσκόλληση τοῦ μισοαπροστάτευτου ἀγχωμένου παιδιοῦ τῶν χωρισμένων σέ ἐξωοικογενειακούς καλοθελητές, πού μέσῳ τοῦ συναισθηματισμοῦ μποροῦν νά προσεταιρισθοῦν τήν ἀγάπη του καί νά τό ὁδηγήσουν στούς δικούς τους ποταπούς σκοπούς. Ὁ ἄδικος πατέρας βεβαρυμένος καί μέ τό ἐξωσυζυγικό μόλυσμα φορτώνει πάνω στά παιδιά του τά παράπονά του καί τά ἀπωθημένα του, διχάζοντας τά παιδιά. Ἡ ἀδικημένη χωρισμένη σύζυγος, διαλυμένη ἀπό τίς πιέσεις καί τό κρυφό μόλυσμα ἑνός παράνομου δεσμοῦ βγάζει πάνω στά παιδιά τά δικά της ἀπωθημένα, γεμίζοντας τά παιδιά μέ τίς καμουφλαρισμένες κακίες της καί διχάζοντας ἀνίατα τίς τρυφερές νεανικές προσωπικότητες. Χωρίς βάσεις καί μέ καταθρυμματισμένο τό θεσμικό οἰκογενειακό περιβάλλον, ζώντας σ' ἕνα ἰδεολογικό χάος τά παιδιά εἶναι ἀνά πᾶσα στιγμή εὔκολη λεία τοῦ ἐμπόρου τῶν ναρκωτικῶν καί ὁποιουδήποτε πού πουλάει σέ ὁποιαδήποτε τιμή ἀγάπη, στοργή, ἐνδιαφέρον καί τά σχετικά. Ἐν τῷ μεταξύ εὐκαίρως ἀκαίρως ἡ αἰσχρή τηλεόραση διδάσκει στά παιδιά ὅτι μαγκιά εἶναι νά δοκιμάσεις καί λίγη "*μαύρη*", λίγη "*ἄσπρη*" καί νά ἀποκτήσεις "*πολλαπλές ἐμπειρίες*" μέσα ἀπό διάφορες σεξουαλικές ἐπαφές, τά ὁποῖα μέ τή θέλησή σου μπορεῖς - κατά τούς ἐπιτηδείους - ὁποτεδήποτε νά σταματήσεις. Ἤδη ὅμως ἔχει σφιχταγκαλιασθεῖ ἡ ὡς ἄνω παρανομία μέ τήν ἀλαζονία, πού φράζουν ὁριστικά τό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς στήν κάθαρση καί στήν ἀληθινή ἀποκατάσαση τῶν χαμένων εὐκαιριῶν.

Οἱ διογκωμένοι ἐγωϊσμοί καί τῶν δύο συζύγων, ὡς κληρονομικοί, μεταβιβάζονται

στά παιδιά μαζί μέ ὅλο τό πλέγμα τῶν παραπάνω ψυχολογικῶν τραυμάτων πού προκαλοῦν οἱ διαξιφισμοί τῶν ἀντιπαρατιθεμένων συζύγων, πού ζητοῦν ἀναγνώριση στή συνείδηδη τῶν παιδιῶν τους μονομερῶς.

2. Στίς περιπτώσεις τῶν συμβατικῶν γάμων τά πράγματα δέν εἶναι καλύτερα. Ἐξωτερικά μπορεῖ νά ὑπάρχει μιά βιτρίνα καταπληκτική, ὅταν μάθει ὅμως τά ἐνδότερα κανείς ἐκπλήσσεται ἀπό τά ἀπίστευτα προβλήματα. Ἀφάνταστη σκληρότητα ἀπό τόν ἕνα σύζυγο πρός τόν ἄλλο καί συνειδητή ἤ ἀσυνείδητη ἀκύρωση τοῦ ρόλου τοῦ ἄλλου συζύγου.

Στήν περίπτωση αὐτή τῶν συμβατικῶν, ἀλλά μή διαλυμένων γάμων παρατηροῦμε δύο σενάρια. Κατά τήν ταπεινή μας ἐκτίμηση, χωρίς νά μιλοῦμε μέ ἀπόλυτη στατιστική βεβαιότητα, οἱ αὐταρχικές μητέρες εἶναι περισσότερες ἀπό τούς αὐταρχικούς πατέρες. Ἡ μητέρα μέ τήν ἔντονη προσωπικότητα - πού τίς πιό πολλές φορές ἰσοδυναμεῖ μέ τόν ἀνυπόταχτο ἐγωϊσμό - ἐπισκιάζει τήν αὐθεντικότητα τοῦ πατέρα, τήν ὁποία καί συστηματικά ὑποβαθμίζει στίς συνειδήσεις τῶν παιδιῶν. Ἐπομένως τό ἀγόρι ἤ τά ἀγόρια τῆς οἰκογένειας δέν ἔχουν τήν εἰκόνα τοῦ αὐθεντικοῦ πατέρα πρός τό ἀρχέτυπο τοῦ ὁποίου θά οἰκοδομήσουν καί τή δική τους ἀνδρική προσωπικότητα. Ἄν μάλιστα καί ἐξ ἀντικειμένου ὁ πατέρας εἶναι ἀπό τή φύση του ἀδύνατη καί ὑποτονική προσωπικότητα, σχεδόν ἀνύπαρκτη, τότε τά πράγματα εἶναι πιό δύσκολα τόσο γιά τά ἀγόρια πολύ περισσότερο, ὅσο καί γιά τά κορίτσια πού ἐνδέχεται νά τραποῦν καί αὐτά πρός τήν ὁμοφυλοφιλία, ἀφοῦ καί τό γυναικεῖο μοντέλο πάσχει ὡς ὑπερτονικό καί ὑπερδραστήριο καί τό ἀνδρικό ὡς ἀνίσχυρο στή διακυβέρνηση τῆς οἰκογένειάς του. Ἄς μή λησμονήσουμε ἐδῶ τή θέση, στήν ὁποία θέλει ὁ Ἀποστολος Παῦλος νά βρίσκεται ὁ ἄνδρας. Στήν πρός Ἐφεσίους Ἐπιστολή του λέγει ὅτι "***ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλή τῆς γυναικός, καθώς καί ὁ Χριστός ἐστι κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας*".** Αὐτή ἡ θέση δέ δηλώνει ἀξιολογική ἀνωτερότητα πρός τή σύντροφό του, ἀλλά τήν ἰδιαίτερη ἱκανότητα νά διευθετεῖ μέ διάκριση καί σωφροσύνη τά τοῦ ἑαυτοῦ του καί τά τοῦ οἴκου του μέ τή Χάρη τοῦ Θεανδρικοῦ ἀρχετύπου γιά ὅλους τούς ἄνδρες, τοῦ Χριστοῦ. Τό ὄντως ἀνδρῶδες ἐν Χριστῷ φρόνημα βρίσκεται ἄλλωστε στή θυσιαστική προσφορά τοῦ συζύγου γιά τή σύζυγό του καί κατ' ἐπέκταση γιά τήν οἰκογένειά του.

Ὅταν ὑπάρχει παράλυση στόν πρῶτο τῆς οἰκογένειας παραλύουν καί τά ψυχοδυναμικά τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί γενικότερα ὅλες οἱ ἐπιλογές τους. Ἀπεγνωσμένα ἐπιζητοῦν ἄλλα πρότυπα γιά νά δομήσουν τήν προσωπικότητά τους. Ἐνδόμυχα, ὑποσυνείδητα κάνουν χρόνια καί χρόνια τίς συγκρίσεις τους ἀνάμεσα στούς δύο γονεῖς τους. Ἐφόσον τελικά ἀπαξιώνεται μέσα τους τό πρόσωπο τοῦ πατέρα, ἐπόμενο εἶναι τά ἀγόρια νά μή θέλουν νά ἀγωνισθοῦν γιά τή συγκρότηση ἀνδρώδους προσωπικότητας. Προτιμοῦν τήν ἐπόμενη ἐπιλογή, ἐφ' ὅσον τό γυναικεῖο πρότυπο τῆς μητέρας φαίνεται ἱκανότερο. Ἀλλά καί ἡ διαμορφούμενη γυναικεία ψυχολογία τῶν κοριτσιῶν ἐθίζεται στήν ἥσσονα - στή μικρότερη - προσπάθεια καί

ὄχι στήν πορεία γιά κατάκτηση τοῦ ὄντως καταξιωμένου αὐθεντικοῦ συντροφικοῦ γυναικείου ρόλου, ἀλλά τοῦ ὁμοφυλοφιλικοῦ.

3.Τό δεύτερο σενάριο πού σχετίζεται μέ τό συμβατικό γάμο θέλει τόν πατέρα σκληρό καί αὐταρχικό. Καί στήν περίπτωση αὐτή ἐνδέχεται τά ἀγόρια τῆς οἰκογένειας νά ἀντιδράσουν, νά μισήσουν ἐσωτερικά τόν πατέρα καί τήν πατρική αὐθεντία καί νά δημιουργήσουν μέσα τους ἄλλα πρότυπα, ἀντίθετα τοῦ συγκεκριμένου ἀνδρικοῦ προσώπου τοῦ πατέρα τους, πρός τόν ὁποῖο δέν ἔχουν τή δέουσα ἐκτίμηση. Γιαυτό καί ρέπουν πρός τά μή ἀνδρικά πρότυπα, ἀλλά τά γυναικεῖα. Παραπλήσια μποροῦν νά ἀντιδράσουν καί τά κορίτσια τῆς παραπάνω οἰκογένειας. Μή ἀντέχοντας τή σκληρή καί ἄδικη συμπεριφορά τοῦ πατέρα, ἐκδικούμενες ἐσωτερικά καί διάστροφα τον ὑπερβολικό σέ αὐστηρότητα πατέρα, ἐπιλέγουν αὐτόν τόν ὁμοφυλοφιλικό τρόπο ζωῆς, γιά νά ἐλαχιστοποιηθοῦν οἱ πιθανότητες ἐξάρτησής τους ἀπό ἕνα πιθανῶς παρόμοιο σκληρό καί ἄδικο σύντροφο σάν τόν πατέρα τους. Ἡ ὁμοφυλοφιλική σχέση μέ γυναῖκες δημιουργεῖ μιά μείζονα ψευτοασφά-λεια ἀπό τήν ἐνδεχόμενη περιπέτεια σχέσεως μέ ἕναν ἄνδρα σκληρό καί ἄδικο.

Φτηνό ψυχολογικό βόλεμα ἐπομένως καταντᾷ ἀρχικά ἡ ὁμοφυλο-φιλία, ἡ ὁποία ἐξελίσσεται σέ ἀντίστοιχη ὁμοφυλοφιλική σεξουαλική ἐπιλογή, κατ' ἀρχή μέ ἕνα ἄτομο τοῦ ἰδίου φύλου καί μετέπειτα μέ πολλά ἄλλα, ἀφοῦ δέν εἶναι δυνατό μιά διάστροφη σχέση νά ἱκανοποιήσει καί νά ἰσορροπήσει τή διαμορφούμενη προσωπικότητα τοῦ ἀγοριοῦ ἤ τοῦ κοριτσιοῦ, ἀλλά ἀνοίγει κάποια στιγμή ὁ δρόμος γιά πολλαπλές ἐρωτικές ὁμοφυλοφιλικές ἐμπειρίες.

4. Ἔχουμε ἐπίσης παρατηρήσει, ὅτι σοβαρά σαρκικά ἁμαρτήματα τῶν γονέων ὡς καί ἐκτρώσεις, μποροῦν νά μολύνουν ὅλο τό οἰκογενειακό περιβάλλον σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά προκαλέσουν τήν ἄρση τῆς Θείας Χάριτος καί ἀπό τά παιδιά καί νά ὁδηγηθοῦν σέ δαιδαλώδεις ἀλλοτριωμένους τρόπους ζωῆς, ἀνάμεσα στούς ὁποίους πρωτεύουσα θέση κατέχει ἡ ὁμοφυλοφιλία. Στήν πραγματικότητα συμβαίνει οἱ γονεῖς νά ἀπομακρύνονται ἀπό τή Θεία Χάρη καί συμπαρασύρουν καί τά παιδιά τους στήν καταστροφή. Τά παιδιά μιᾶς τέτοιας οἰκογένειας ἐνδέχεται νά μή μποροῦν ἐπακριβῶς νά ἀποκρυπτογραφήσουν τίς κρυφές σοβαρές πτώσεις τῶν γονέων τους, ὅμως εἰσπράττουν διαισθητικά τήν πνευματική τους κατάσταση. Ὁ γέροντας Πορφύριος ἔλεγε ὅτι στά πνευματικά ζητήματα ἰσχύει ἡ ἀρχή τῶν συγκοινωνούντων δοχείων. Ἄμεση ἤ πάντως ἔμμεση εἶναι ἡ ἐπίδραση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν γονέων στά παιδιά τους. Δόγμα ὡς γνωστό, τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ ἑνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Συμβαίνουν ἔτσι πολλές ἀλληλοεξαρτήσεις πνευματικές, ψυχολογικές, συναισθηματικές, κοινωνικές μεταξύ μας, ὥστε νά μή μποροῦμε νά ζήσουμε μόνοι μας, κλεισμένοι ὁριστικά στήν αὐτονομία μας. Εἰδικότερα πολλές μητέρες μετά ἀπό μία ἤ καί ἄλλες ἐκτρώσεις βγάζουν πολλές ἐνοχές.

Ἐκδηλώνονται μέσα στήν οἰκογένεια μέ πολλά νεῦρα καί μέ πολύ ἄγχος, τό ὁποῖο σκοτώνει ψυχολογικά τά παιδιά, τά ἐγκλωβίζει μέσα στήν καταθλιπτική ἀτμόσφαιρα πού διαχέεται ἀπό τήν ψυχολογία τῆς μητέρας πρός ὅλο τό οἰκογενειακό περιβάλλον. Αὐτό τό καταθλιπτικό περιβάλλον μπορεῖ νά γίνει αἰτία ἀπομάκρυνσης τῶν παιδιῶν ἀπό τήν πατρική ἑστία καί τή μητρική φροντίδα καί προστασία, ἀφοῦ ἡ μητέρα εἶναι παροπλισμένη ἀπό τά ἐγκλήματα πού μέ τή θέλησή της ἐπέβαλε στό σπλάχνο της ἤ στά σπλάχνα της. Ἡ ἴδια ἡ μητέρα γίνεται δήμιος τῶν ἐμβρύων πού ἔχει μέσα της, ἡ ἴδια ἡ μητέρα δέν μπορεῖ νά ἀποφύγει τήν ψυχολογική τυραννία τῶν ὑπολοίπων παιδιῶν της, ἤ ἀκόμη καί τόν ψυχικό θάνατο, τήν ἐμπλοκή τους στά κυκλώματα τῆς καταστροφῆς,τοῦ λευκοῦ θανάτου καί τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ μητέρα δέ διαθέτει ἠθικούς φραγμούς καί δέν ἔχει ἀντιστάσεις καί ἀναστολές πρός τό ἔγκλημα,πῶς στή συνέχεια θά ἔχουν καί τά παιδιά; Ὅταν μάλιστα τά παιδιά διαπιστώνουν, ὅτι καί ὁ πατέρας τους ἦταν συνεργός στά σκοτεινά ἔργα τῆς μητέρας, τότε χωρίς πολλές διανοητικές διαδικασίες, συνοπικά, διαισθάνονται περισσότερη ἀνασφάλεια καί ἀβεβαιότητα. Οἱ συμβουλές εἶναι ἀνεπαρκέστατες γιά νά κρατήσουν τά παιδιά κοντά στούς γονεῖς. Ἄλλος ... πλέον ἀναλαμβάνει τήν καθοδήγησή τους .... φυσικά σέ δρόμους ἀντίστοιχους μέ τίς ἐπιλογές τῶν γονέων τους.

Συμπεράσματα

Ἐφ' ὅσον ἔτσι ἔχουν τά πράγματα γι' αὐτό τό τόσο σοβαρό θέμα, πού εἶναι θέμα ὁλόκληρης τῆς ζωῆς - τῆς παρούσης μέ προεκτάσεις πρός τή μέλλουσα καί αἰώνια ζωή - χρειάζεται νά τό ἀντιμετωπίσουμε μέ φόβο Θεοῦ, μέ πολλή διάκριση, νηφαλιότητα καί ὀρθόδοξη ἀσκητική νηπτική ἐργασία.

Πρέπει νά φοβηθοῦμε μήπως κάποια ἀπό τίς ἀναφερθεῖσες αἰτίες ἤ ἄλλος παράγοντας ἐσωτερικός - ψυχολογικός-πνευματικός ἤ ἐξωτε-ρικός παρεισφρύσει καί παραπλανήσει κάποιο παιδί μας - ὑπό τήν εὐρεῖα ἔννοια του ὅρου παιδί - πρός αὐτή τήν ἀλλοτρίωση τοῦ φύλου πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρός καί ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δεκαπέντε ἐτῶν δέ μέ ἄφηνε νά μπαίνω στό ἱερό βῆμα ὡς παπαδάκι - καί τό εἶχα καϋμό γιά πολύ καιρό - γιατί εἶχε διαπιστώσει ὅτι ἕνας ἐκ τῶν ἱερέων τῆς ἐνορίας μας ἦταν προκλητικός ὁμοφυλόφιλος, ἀλλά ἐγώ δέν τό καταλάβαινα. Ἡ συχωρεμένη ἡ μητέρα μου, στήν ἴδια ἡλικία διέσχισε μιά μεγάλη ἀπόσταση μέσα στόν Πειραιᾶ μέ τίς παντόφλες γιατί ἀργοῦσα πολύ νά ἐπιστρέψω στό σπίτι. Ἤξερε ὅτι εἶχα πάει νά ἐξομολογηθῶ γιά πρώτη φορά στό κτίριο τῆς Ζωῆς, παραμονές Χριστουγέννων, ἀνησύχησε γιατί πολύ καθυστεροῦσα καί κατέφθασε νά διαπιστώσει ἰδίοις ὄμμασι διακατεχόμενη ἀπό τό συγκεκριμένο λογισμό - φόβο, τί συμβαίνει; Ἔφυγε ἥσυχη ὅταν βεβαιώθηκε ὅτι δέν ἐλόχευε κανένας τέτοιος κίνδυνος μέσα σ' αὐτό τό ἐκκλησιατικό περιβάλλον τῶν

πολλῶν συνομηλίκων μου πού περιμέναμε νά ἐξομολογηθοῦμε.

Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ἄν ἐκλείψουν οἱ γενεσιουργοί παράγοντες τῆς ὁμοφυλοφιλίας, θά ἐκλείψει καί ἡ παθογένειά της. Εἶναι ὅμως δύσκολο νά ἐκλείψουν οἱ παράγοντες γιατί εἶναι ἀπίστευτη ἡ σκληρότητα καί ἡ φιλαυτία τῶν γονέων πού ὡς ἐπί τό πλεῖστον εὐνοοῦν τίς συνθῆκες ἀνάπτυξης τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Ὑπάρχουν γονεῖς πού ξελογιάζονται ἀπό τό πάθος τῆς μοιχείας καί δέν ἐννοοῦν ὅτι καταστρέφουν τά παιδιά τους καί τά ὠθοῦν σέ περιθωριακούς δρόμους τῆς ζωῆς, ἐν οἷς καί τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Ἰσχυρίζονται ὅτι τούς παρέχουν τά πάντα γιά τήν προκοπή τους, ἐκτός φυσικά ἀπό τήν πραγματική θερμή πατρική παρουσία καί προστασία. Σκηνές ἀπείρου δράματος παίζονται σέ πολλές οἰκογένειες, γιατί ὁ ἕνας ἤ ὁ ἄλλος ἤ καί οἱ δύο γονεῖς ἔχουν φτιάξει τή ζωή τους, ὅπως λένε οἱ ἴδιοι, τῷ ὄντι ὅμως τήν ἔχουν στηρίξει πάνω στά ἐρείπια τῶν διαλυμένων παιδιῶν τους. Εἶναι πάντως πνευματικά τεκμηριωμένο ὅτι, ὅταν ὑπάρχει μετάνοια στούς ὑπεύθυνους γιά τά παραστρατήματα γονεῖς, τότε καί στά παιδιά ἔρχεται ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ διόρθωση καί ἡ ἴαση τῶν παντοειδῶν παιδικῶν τραυμάτων. Στό ἱερό Μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως, πού τό ἀμέτρητο ἔλεος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μᾶς καταξίωσε νά διακονοῦμε, βλέπουμε νεκραναστάσεις καί ἀνάνηψη σέ βαρειά τραυματισμένους ὁμοφυλοφίλους.

Ἡ ἐμπλοκή μέ τήν ὁμοφυλοφιλία, ὅποια ἀφετηρία κι ἄν ἔχει, δημιουργεῖ πολλές καταστάσεις καί ἐντός τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τοῦ πάσχοντος τοῦτο τό πάθος, ὅσο καί στό συγγενικό καί οἰκογενειακό του περιβάλλον, ὅσο καί στήν κοινωνία γενικότερα. Γιαυτό καί θά πρέπει νά γίνονται καί διακριτικές διαμαρτυρίες τεκμηριωμένες πρός τά κανάλια γιά νά σταματήσει ἡ διαφήμιση τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς τοῦ σεξουαλικοῦ τρόπου ζωῆς, γιατί δέν εἶναι αὐτή ἡ ἀλήθεια.

Πρέπει νά συνειδητοποιηθεῖ ἀπό ὅλους μας ἡ μισανθρωπία τῆς Νέας ἐποχῆς, ἡ ὁποία πριμοδοτεῖ, ὅπως φαίνεται, τήν ὁμοφιλοφιλία γιά πολλούς καί διαφόρους εὐνόητους λόγους. Γιατί συστηματικά προωθεῖ τόν τύπο τοῦ παραγωγικοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δέν πρέπει νά εἶναι ἀπασχολημένος μέ οἰκογενειακές ὑποχρεώσεις - ἀφοῦ ἡ ὁμοφυλοφιλία ἄμεσα ἤ καί ἔμμεσα ἀποτρέπει τό γάμο καί φυσικά τούς περισπασμούς ἀπό τό ἐπάγγελμα. Θά πρέπει νά θυμηθοῦμε ἀκόμη ὅτι στή συνθήκη τοῦ Ἄμστερνταμ τά κράτη μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης συμφώνησαν ὅτι θά πρέπει νά ὑπάρχει σεβασμός στίς σεξουαλικές ἰδιαιτερότητες. Ἔτσι συμπληρώνεται ἡ "*ὕβρις*" τοῦ ἀλαζονικοῦ οὐμανιστῆ Εὐρωπαίου, τοῦ παιδαγωγημένου μέ τό πρωτεῖο τῆς ψευδωνύμου γνώσεως καί τό ἀλάθητο. Ξεκινάει ἀπό τήν ἐπίμονη προσπάθεια τῆς δημιουργίας νέου ἀνθρώπου, χωρίς τή βουλή τοῦ Θεοῦ, μέ κλωνοποίηση ἤ ἄλλες ἔντονες παρεμβατικές τεχνικές, θέλει ἐλεύθερη ὀνοματοδοσία χωρίς Ἅγιο Βάπτισμα καί Χρῖσμα, πολιτικό Γάμο καί ὄχι θρησκευτικό, ἑνοποίηση παγκόσμια καί πανθρησκειακή κοινωνία καί θέσπιση ὡς θανάτου τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου, γιά νά μπορέσει εὐκολότερα νά μετατραπεῖ τό ἀνθρώπινο σῶμα σέ σοῦπερ μάρκετ

ἀνθρωπίνων ὀργάνων καί τελικά νά παραδοθεῖ στήν πυρά. Ἡ καύση τῶν νεκρῶν θά εἶναι ὁ ἔσχατος θρίαμβος τῆς Νέας Ἐποχῆς, μετά τόν διά βίου πνευματικό θάνατο πού λανσάρεται διά τῆς ὁμοφυλοφιλίας.

Θά πρέπει παιδαγωγικῶς νά ξεχωρίσουμε τούς ὁμοφυλοφίλους ἤ τίς ὁμοφυλοφίλους πού δέν ἔχουν πέσει στή σαρκική ἁμαρτία και ἐκείνους ἤ ἐκεῖνες πού ἔχουν "*ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τά ταμποῦ τοῦ παρελθόντος*" καί ἔχουν σαρκικές σχέσεις καί ἴσως προχωροῦν σέ μιά μοντέρνα συμβίωση ὁμοφυλοφίλων. Οἱ πρῶτοι δίνουν σκληρές μάχες γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό δαίμονα τῆς ὁμοφυλοφιλίας πού προσπαθεῖ νά κατακτήσει μέ τούς αἰσχρότερους λογισμούς τό νοῦ τοῦ ἀγωνιστῆ ὁμοφιλόφιλου καί στή συνέχεια νά μαυρίσει τήν ψυχή του μήπως καί καταφέρει νά γκρεμίσει τόν ἀγωνιζόμενο. Οἱ δεύτεροι πού ἔχουν ἰσοπεδωθεῖ ἀπό τή συγκατάθεση στή σαρκική ὁμοφυλοφιλική ἁμαρτία θά πρέπει νά ζητοῦν ἐμπόνως τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, νά ἐξομολογοῦνται συχνά καί μέ εἰλικρίνεια καί κάποια στιγμή θά τύχουν τοῦ Θείου ἐλέους. Θά καταφέρουν, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, νά διαλύσουν "*τάς μηχανάς τοῦ ἐχθροῦ*" καί νά ἀποτινάξουν τή βδελυκτή σαρκική ὁμοφυλοφιλική ἁμαρτία καί νά ἀκυρώσουν τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου. Χρειάζεται ἡ συμπαράσταση τοῦ πνευματικοῦ πατέρα δίπλα τους, ἡ ἐν Χριστῷ καθοδήγησή τους μέχρι νά καταλάβουν ὅτι δέν εἶναι ἀδύνατη ἡ διόρθωση καί ἡ εὐθυδρόμηση ἀφοῦ "*τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ*".

(Πηγή: 'ΟΡΘΡΟΣ')